

РЕШЕНИЕ

№ 1382

гр. Русе, 07.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, XI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Тихомира Г. Казасова

при участието на секретаря Станка Ст. Иванова
като разгледа докладваното от Тихомира Г. Казасова Гражданско дело № 20224520103988 по описа за 2022 година

П. Д. П., представител на ЕТ „П. П.“, заявява, че срещу търговеца е образувано изпълнително дело №1554/2014г. по описа на ЧСИ Иван Хаджииванов, рег.№832, район на действие Окръжен съд – Русе с вискател Община Русе за сумите:

1160 лева – патентен данък за 2013г.;

121.18 лева – лихва за забава към 26.06.2014г.

В хода на производството били предприети следните валидни изпълнителни действия:

запор върху трудово възнаграждение – 22.08.2014г.;

запори върху банкови сметки на длъжника, извършени в периода 02.09.2014г. – 10.09.2014г.;

плащане от трето задължено лице (работодател) – 23.09.2014.

Следващото изпълнително действие било извършено на 31.08.2017г. – запор върху банкови сметки на длъжника в „Уникредит банк“.

Ищецът счита, че на основание чл.433, ал.1 от ГПК, ИД №1554/2014г. е прекратено по силата на закона, считано от 23.09.2016г., тъй като вискателят не поискал извършването на изпълнителни действия и такива не били извършени от ЧСИ в периода 23.09.2014г. – 23.09.2016г.

Пояснява, че в доктрината и съдебната практика е установено разбирането, че прекратяването на изпълнителното производство поради перемпция, настъпва по силата на закона, а съдебният изпълнител може само да прогласи в нарочен акт вече настъпилото прекратяване, когато констатира осъществяването на съответните правно релевантни факти. Новата давност започвала да тече от предприемането на последното по време валидно

изпълнително действие.

Молителят поддържа, че изпълнителното дело е прекратено по силата на закона, считано от 23.09.2016г., тъй като вискателят не е поискал извършването на изпълнителни действия в продължение на 2 години от датата, на която е предприето последното валидно изпълнително действие – 23.09.2014г., а наложеният на 31.08.2017г. заповор върху банкови сметки на длъжника не е валидно изпълнително действие, тъй като е осъществено след прекратяване на изпълнителното производство.

Моли съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение Община Русе, БУЛСТАТ 000530632 с адрес: гр.Русе, пл.“Свобода“№6, представлявана от кмета П. П. М., че ЕТ „П. П.“, ЕИК 117030166 с адрес: гр.Р., ж.к.“З.– И.“, бл.“Ч.“, вх., ет., представляван от П. Д. П. не дължи сумата 1282.18 лева, формирана от: 1160 лева – патентен данък за 2013г. и 121.18 лева – лихва за забава към 26.06.2014г.

Претендира направените по делото разноси.

В срока по чл.131 от ГПК Община Русе не е депозирал отговор на исковата молба, не ангажира доказателства. В о.с.з. излага доводи, досежно недопустимостта и неоснователността на ищцовите претенции.

Съдът, съобразявайки становищата на страните, събраните по делото доказателства по вътрешно убеждение и приложимия закон, прие за установено от фактическа страна, следното:

В настоящото производство е прието ИД №20148320401554 по описа на ЧСИ с рег. №832, образувано по искане на Община Русе, въз основа Декларация по чл.61н от ЗМДТ №6806602084/29.01.2013г., с която П. Д. П. е декларирал патентен данък за 2013г. С покана за доброволно изпълнение от 06.03.2014г. ответникът уведомил ищеца за задължението му: 1160 лева – главница и 85.02 лева – лихва и предоставил едноседмичен срок за погасяването му.

По молба на вискателя, през м.юли 2014г., съдебният изпълнител изискал справки от Служба по вписвания; НАП и банки за установяване материалното и имотно състояние на длъжника.

На 20.08.2014г. изпратил до П. Д. П. покана за доброволно изпълнение и заповорно съобщение до работодателя му.

В периода 02.09.2014г. – 10.09.2014г. ЧСИ наложил заповори върху банковите сметки на длъжника.

На 23.09.2014г., въз основа заповорното съобщение, работодателя на длъжника превел по сметка на ЧСИ сумата 65 лева.

През м.юли 2017г.; м.октомври 2017г.; м.април 2019г.; м.октомври 2020г.; м.октомври 2021г. Община Русе поискала, съдебният изпълнител да продължи изпълнителните действия за събиране вземанията, предмет на ИД №20148320401554 и да направи ново проучване имущественото състояние на длъжника.

На 31.05.2022г. ЧСИ наложил заповор върху трудовото възнаграждение на П. П..

Установената фактическа обстановка налага следните правни изводи:

Предявен е иск за установяване недължимостта на публични вземания, а именно:

1160 лева – патентен данък за 2013г. и 121.18 лева – лихва за забава към 26.06.2014г.

Член 162, ал.2 ДОПК сочи кои държавни и общински вземания са публични. Извън всякакво съмнение е, че вземанията за държавни и общински данъци и такси, установени по основание със закон, са публични вземания. Те изрично са обявени за такива в т.1 и т.3 на чл.162, ал.2 ДОПК. Публичните вземания се събират по реда на ДОПК, освен ако в закон е предвидено друго. Текстът на чл.163, ал.4 ДОПК изрично въведе ред за събиране на публичните вземания, възложени за събиране на съдебните изпълнители (държавни и частни) и това е редът на ГПК.

С приетите законодателни разрешения (чл.163, ал.4 ДОПК, чл.2, ал.2 и ал.3 ЗЧСИ, чл.4, ал.2 ЗМДТ и чл.9б ЗМДТ) бяха въведени два коренно различни процесуални способа за принудително събиране на публичните вземания – по реда на ДОПК и по реда на ГПК. Изборът е предоставен на публичния кредитор, но рефлектира в правната сфера на длъжника по вземането - с правни средства за защита по реда на ДОПК, които му позволяват в рамките на принудителното изпълнение чрез административно производство да поиска отписване на погасените по давност публични задължения и с правни средства за защита по реда на ГПК, които му позволяват единствено да установи по исков ред погасяването по давност на задълженията. За публичните общински вземания, за които публичният кредитор е направил избор за събиране от съдебен изпълнител по реда на ГПК, е недопустима защитата чрез възражение за давност в изпълнителното производство, поради това, че съдебният изпълнител няма правомощия да се произнася по него. Защитата в този случай е възможна само по исков ред, посредством отрицателен установителен иск. На разположение на ищеца, твърдящ недължимост на публични задължения са уредени два отрицателни установителни иска по реда на ГПК – чл.124, ал.1 и чл.439.

По изложените съображения съдът намира предявения отрицателен установителен иск за допустим.

Съгласно разпоредбата на чл.172, ал.2 ДОПК давността при публични вземания се прекъсва с издаване акта за установяване на публичното вземане или с предприемане действия по принудително изпълнение, а от прекъсването на давността започва да тече нова давност (чл.172, ал.3 ДОПК). При прилагане на тази законова регламентация във връзка с възражението за изтекла погасителна давност, следва извода, че за публичните вземания за патентен данък за 2013г., погасителният 5-годишен давностен срок е започнал да тече на 01.01.2014г. и е прекъснат на 30.06.2014г. с предприемане от кредитора - Община Русе на действия по принудителното им събиране с образуване на ИД №20148320401554 по описа на ЧСИ с рег.№832. След образуване на изпълнителното производство, при висящност на изпълнителния процес, прекъснатата давност изобщо не започва да тече отново и не тече, докато трае изпълнителния процес относно принудителното осъществяване на вземанията, според постановките на Постановление на Пленума на ВС №3/18.11.1980г., което е в сила и е приложимо към момента на образуване на процесното изпълнително дело, до 26.06.2015г., когато е постановено Тълкувателно решение №2/26.06.2015г. по тълкувателно дело №2/2013г. на ОСГТК на ВКС, даващо ново разрешение на въпроса за погасителната давност по време на висящо изпълнително производство. Новото разрешение по т.10 от ТР

№2/26.06.2015г. следва да намери приложение само за в бъдеще, считано от датата на постановяването му и то само по висящи към този момент изпълнителни производства, какъвто е и настоящия случай.

От горното следва, че до 26.06.2015г. по ИД №20148320401554 погасителна давност относно процесните вземания не е текла. Такава е започнала да тече едва на 26.06.2015г. Съобразно т.10 от ТР №2/26.06.2015г. не са изпълнителни действия и не прекъсват давността образуването на изпълнително дело, изпращането и връчването на покана за доброволно, проучване на имущественото състояние на длъжника, извършването на справки, набавянето на документи, книжа и др., назначаването на експертиза за определяне на непогасения остатък от дълга, извършването на разпределение и др.

Когато вискателят не е поискал извършването на изпълнителни действия в продължение на 2 години, изпълнителното производство се прекратява на основание чл.433, ал.1, т.8 ГПК. В доктрината и съдебната практика трайно установено е разбирането, че прекратяването на изпълнителното производство поради т.нар. „перемпция“ настъпва по силата на закона, а съдебният изпълнител може само да прогласи в постановление вече настъпилото прекратяване, когато установи осъществяването на съответните правно релевантни факти.

В случая на 25.09.2014г., в резултат на запорно съобщение, по изпълнителното дело е постъпила сумата 66.58 лева. На 17.07.2017г. (след повече от две години) Община Русе е поискала извършване на изпълнителни действия, т.е. изпълнителното производство е било прекратено по силата на закона. Следва да се отбележи, че последващите действия на съдебния изпълнител, свързани с проучване имущественото състояние на длъжника, съгласно т.10 от ТР №2/26.06.2015г. не са прекъснали давността.

Тъй като съгласно разпоредбата на чл.171, ал.1 ДОПК публичните вземания се погасяват с изтичане на 5-годишен давностен срок, то погасителната давност за вземанията на Община Русе е изтекла на 26.06.2020г.

Предвид изложеното, съдът намира, че претенцията като основателна следва да бъде уважена изцяло.

Съобразно разпоредбата на чл.78, ал.1 ГПК, в тежест на ответника са направените от ищеца разноси по делото в размер на 381.25 лева – държавна такса и възнаграждение за процесуално представителство.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение *Община Русе*, БУЛСТАТ 000530632 с адрес: гр.Русе, пл.“Свобода“№6, представлявана от кмета П. П. М., че ЕТ „П. П.“, ЕИК 117030166 с адрес: гр.Р., ж.к.“З.– И.“, бл.“Ч.“, вх., ет., представляван от П. Д. П. не дължи сумата 1282.18 лева, формирана от: 1160 лева – патентен данък за 2013г. и 121.18 лева – лихва за забава към 26.06.2014г.

ОСЪЖДА *Община Русе*, БУЛСТАТ 000530632 да заплати на *ЕТ „П. П.“*, ЕИК 117030166 разноси по делото в размер на 381.25 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд – гр.Русе в двуседмичен срок от съобщаването на страните.

Съдия при Районен съд – Русе: _____